

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έσπερος Λίβα 10.
Εξήμερος » 6

Έξωτερικοῦ

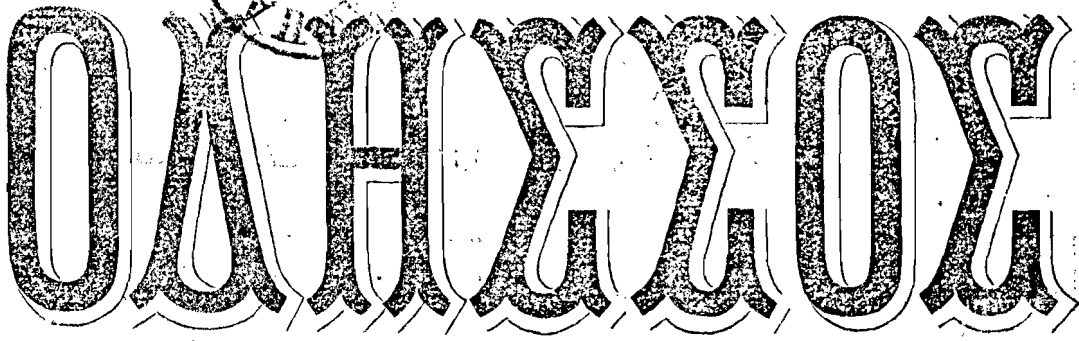
Έσπερος φρ. 12.
Εξήμερος 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν,
διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς, καὶ γραμμάτια
τῆς βουλγαρικῆς τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς
ἐπὶ συστάσει

συνδρομαὶ προπληρώνονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

✠ X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ✠

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

✠ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι. ΑΡ. 434 ✠

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Έν τῇ α. σελίδι ὁ στίχος 80 ἑκατοστὰ
Έν τῇ β. » » » 70 »
Έν τῇ γ. » » » 50 »
Έν τῇ δ. » » » 30 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγέλιας γίνονται ἰδιαιτέραι
συμπληρώσεις

Τὰ πρὸς τὴν Ἑὸδησὸν ἀποστελλόμενα
χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται δέον δὲ νὰ
ᾖσιν ἐπογεγραμμένα.

Διὰ πᾶσαν ἀτησίαν ἀπευθυντέον εἰς τὴν
διεύθυνσιν:

Έκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἑκ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

✠ B. N. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ✠

Η ΟΛΗΛΥΣΣΟΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΠΑΣΙ

ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙΣ ΑΥΤΗΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1892

ΛΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΤΑΘΟΥ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΕΣΤΟΤΩΝ.

Ἡ «Σφομποδά» ἐν τινι τῶν τελειω-
ταίων αὐτῆς φύλλων γράφουσα περὶ
τοῦ ζητήματος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσῃς
ἐν Βουλγαρίᾳ, λέγει ὅτι ὁ νέος περὶ
ἐκπαιδεύσεως νόμος ἐσκανδάλισεν οὐ
μόνον τοὺς ἐν Αθήναις ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνας πατριώτας βουλ-
γάρους δὲ ὁμηόρους. Εἰς ἐκ τῶν πα-
τριωτῶν, μάλιστα ἐξεδήλωσε τὴν ἀπα-
ρέσκεϊάν του ἐν τῇ Σοβράνιᾳ, ὁ δὲ ἑλ-
λην Μητροπολίτης Βάρνης διαμετρήθη
κατὰ τοῦ μέτρου. Φαίνεται, ἐξακο-
λουθεῖ, ἡ «Σφομποδά» ὅτι ἡ ἐκράθσις
τῆς βουλγαρικῆς γλώσσῃς παρὰ τῶν ἐν
Βουλγαρίᾳ ἑλλήνων ἀπαρέσκει τοῖς
ἐντός τε καὶ ἐκτός ἑλλήσιν διὸ καὶ
διαμετρήθησαν κατὰ τῆς ἀποφάσεως
ταύτης τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν. Καὶ
ἀν μὲν εἶναι φρόνιμος καὶ δικαία ἡ
ἐπιθυμία αὐτῆ τῶν ἑλλήνων τοῦ νὰ
μὴ ἐκμανδάνωσι δηλον ὅτι τὴν βουλ-
γαρικὴν γλῶσσαν ἐν Βουλγαρίᾳ βιοῦν-
τες καὶ διὰ διαφόρων δεσμῶν μετ' αὐ-
τῆς συνδεδεμένοι ὄντες, ὡς ἀπαντήσω-
σιν οἱ Ἀντωνιάδαι καὶ πάντες ὅσοι
φαντακῶς ἀποβλέπουσι πρὸς τὸ ζήτη-
μα. Τὸ καθήκας, γράφει ἡ «Σφομποδά»,
οἱ ἑλληνες ὡς Βούλγαροι ἐπὶ κοινὸν ἄρ-
ἐνός μὲν ἀπαιτοῦντες πολιτικὰ δικαίω-
ματα καὶ δημοσίας θέσεις, ἄρ' ἐτέρου
δὲ ἀρνοῦμενοι τὴν ἐκράθσιν τῆς ἑλ-
χωρίου γλώσσῃς ἀδικοῦσιν ἑαυτοὺς
καθ' ὅσον ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἀνωτέρων
ἀντίθεσις οὐδόλως συμβιβάζεται πρὸς
τάς ἐπιθυμίας αὐτῶν, ὡς κατεφάνη ἤδη
ἐκ τῆς στάσεως ἣν ἐτήρησαν πρὸς τὸ
ζήτημα οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δυσαρεστηβέν-
τες ἐκ τῶν διατάξεων τῆς κυβερνήσεως
θελουσῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτοῖς τὰ μέ-
σα τοῦ νὰ δύνανται νὰ ἐπωφελῶνται
τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν τῶν χορηγου-
μένων ἐπὶ τοῦ συντάγματος. Ἐν τέλει
δὲ ἡ «Σφομποδά» ἀναφέρουσα ὡς πα-
ράδειγμα ὅτι μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν
Βουλγαρίᾳ πληθυσμοῦ ἐλάχιστοι σχε-
τικῶς ἑλληνες κατέχουσι δημοσίας θέ-

σεις ἕνεκεν τῆς ἀγνοίας τῆς βουλγαρι-
κῆς γλώσσῃς, ἐπὶ λέγει, ὅτι «ἡμεῖς οὐ-
δεμίαν ὠφέλειαν οὐ καρποῦμεν ἀν-
χιλάδες τινὲς ἀνθρώπων οὐ ὁμιλοῦσιν ἡ
ἐὰν γράφωμεν τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν
καθ' ὅσον μάλιστα εἶναι γνωστὸν εἰς
ἡμᾶς ὅτι ὁ ἑλλην, ὅσον καὶ ἀν γνο-
ρίζῃ τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν, οὐδέ-
ποτε γίνεται βούλγαρος. Ἀν δὲ τοι ὅ-
τον μέτρον ἔλαβεν ἡ «Σοβράνι» δὲν
ἀρρᾶτο ἐκ προσηλυτιστικοῦ πνεύματος
ὡς φρονοῦσιν οἱ ἐν Αθήναις καὶ τινες
τῶν ἐνταῦθα κοιφονόων ἑλλήνων πα-
τριωτῶν, ἀλλ' ἐπραξε τοῦτο πρὸς τὸ
συμφέρον αὐτῶν τῶν ἑλλήνων βουλ-
γάρων (πικρῶν οἱ ἐπιστήμονες τῶν ὁ-
ποίων ἀν ποτε λίαν δικαίως ἐβρεῦσαν
διαβέσμοι οὐ ἀρχίσουσιν παραπονέμε-
νοι καθ' ἡμᾶν. Οἱ ἀπαιτοῦντες λοιπὸν
δικαιώματα καὶ θέσεις ἔχουσι συμφέρον
νὰ ἐκφέρωσι γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος
καὶ οὐχὶ οἱ ἐν Αθήναις οἴαντες πιθανὲς
μὴ ἐννοοῦντες τὸ συμφέρον τῶν ἐν
Βουλγαρίᾳ ὁμοειδῶν τῶν διακυβεύουσι
τὸ μέλλον αὐτῶν διεγείροντες τοιαῦτα
ζήτήματα».

Εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων πράγματα
ἡ σοφιστὴ συνάδελφος διὰ τὸ μετριο-
πάθες τοῦ ὅρου μὲν οὐ πραγματοποιεῖται
τὸ ἀνωτέρω μακροσκελὲς ἄρθρον. Σφάλ-
λεται ὅμως νομίζομεν ἰσχυρίζομεν ὅτι
ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς
διαμετρήθη διὰ τῶν πνευματικῶν ἀρ-
χηγῶν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐκράθσεως τῆς
βουλγαρικῆς γλώσσῃς, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι
ἤδη πρὸ πολλοῦ ὑποχρεωτικὴ ἐν ταῖς
ἑλληνικαῖς σχολαῖς, πολλοὶ δὲ τῶν ἑλ-
λήνων ἀδράεις δαπάναις διατηροῦσι δι-
δασκάλους πρὸς ἐκράθσιν αὐτῆς ὡς
τοῦ μόνου ὀργάνου πρὸς ἐπωφελεστέ-
ραν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν καὶ ὁσι-
κῶν τῶν δικαιομάτων. Ἡ διαμετρήσις
τῶν ἑλλήνων προήλθεν διότι ἐκ τοῦ
περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου ἐξήγαγον τὸ
συμπέρασμα ὅτι καταργεῖται παντελῶς
ἡ ἐν τοῖς σχολείοις τῶν διδασκαλῶν
τῆς μητρικῆς τῶν γλώσσῃς ἀντικαθίστα-

μένης ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς πράγματι
τοῦ ὁποίου αἱ συνέπειαι θὰ ᾖσιν ἱθι-
κῶς λίαν ἐπαισθηταὶ αὐτοῖς καὶ κατὰ
τοῦ ὁποίου κατ' ἀνάγκην ἐδέχθη νὰ
διαμαρτυρηθῶσι νομίμως.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ.

Ἡ μήτηρ ὅθεν ὀρεῖται νὰ γι-
νώσκῃ καλῶς οὐ μόνον τὴν ὑγι-
εῖν τῶν νεογνῶν καὶ τὰς στοι-
χειώδεις πρῶτας ἀρχὰς τῆς νηπια-
κῆς ἱθικῆς ἀναπλάσεως, ἀλλὰ λε-
πτομερέστερον πᾶν ὁτιδήποτε τὴν
νηπιαγωγίαν καὶ παιδαγωγίαν πρὸ
παντὸς δὲ νὰ ἔχῃ σιδηράν τὴν
θέλησιν καὶ νὰ μὴ ἐνδίδῃ οὐδέ-
ποτε οὔτε εἰς τὰ κλάματα, οὔτε
εἰς τὰς κολακείας καὶ παρακλή-
σεις τοῦ βρέφους καὶ τοῦ παιδός,
ὅταν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως
ἀντικειμένης εἰς τὰς διατάξεις τῆς
παιδαγωγίας, αἵτινες βασιζονται
ἐπὶ τοῦ ἱθικοῦ νόμου.

Ἐν τῇ οἰκῇ λοιπὸν οἱ πρῶτοι
παιδαγωγοὶ, πατὴρ τε καὶ μήτηρ
ἔχουσι τὸ καθήκον νὰ ἐξαγνίσουσιν
τὰ ἐκτελισσόμενα νοήματα, αἰσθή-
ματα, λόγους, καὶ πράξεις τοῦ βρέ-
φους καὶ τοῦ παιδός· ἐν αὐτῇ θὰ
καλλιεργήσῃ τὰ πρῶτα σπέρματα
τῆς εὐπαιδείας, αἵτινα εἰς τὸν με-
τέπειτα βίον, ἐὰν μάλιστα τύχουσιν
εὐνοϊκῆς συνδρομῆς, θὰ βλαστή-
σῃ καὶ ὁ ἀποτέρας τὸν ἐθνο-
σιωπῆριον καρπὸν τῆς εἰς τοὺς νό-
μους τοῦ κράτους εὐπαιδείας ἐκεί-
νης τῶν πολιτῶν, ἐξ ἧς ἐξήρηται
ἡ πρόοδος, ἡ ἀκμή, καὶ τὸ μεγα-
λεῖον τῶν ἐθνῶν, ὡς διδάσκει ἡ
ἱστορία. Ἐν τῇ πατρικῇ καὶ μητρικῇ
ἐστὶν ὑπάρχει τὸ παρθένον καὶ γό-
νημον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν
τοῦ εὐγενεστέρου τῶν αἰσθημάτων,
τῆς ἀγάπης, ἣτις εἶναι ὁ πολυχεύ-
μαν κρουνὸς πάσης ἄλλης ἀρετῆς.
Ἐὰν οἱ γονεῖς κατορθώσωσι νὰ

ἐμπνεύσωσι τὸ αἶσθημα τοῦτο εἰς
τὰ τέκνα τῶν καὶ ἐν ἀπάσῃ τῇ
οἰκογενείᾳ, ἡ θεία τούτου ἀρωμα-
τικὴ ἀπόπνοια δὲν δύναται ἢ νὰ
ἐξωτερικευθῇ διὰ τὴν αἰσθητικὴν ἀ-
παιτητικὴν καὶ ἀδικον; πῶς θέλετε
εἰς υἱὸς ἡμῶν κόρη ν' ἀγαπᾷ καὶ
νὰ λατρεύσῃ τοὺς γονεῖς τῶν, νὰ
θυσιάζωνται ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
τῶν, νὰ λατρεύσῃ τέλος τὸν θεόν,
καὶ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ἑκτὸς τοῦ
οἴκου, ἐὰν ἐν τῇ προκαταρκτικῇ τοῦ
οἴκου σχολῇ δὲν εἶδον, δὲν ἤ-
κουσαν, δὲν ἐδιδάχθησαν παρὰ
τῶν γεννητόρων αὐτῶν, οὐδὲν πα-
ράδειγμα φωνῆεν, οὐδὲν μᾶθημα
θεωρητικὸν περὶ τῆς ὑψίστης αὐτῆς
λέξεως, ἐν ἧ ἐγκλείεται οὐ μόνον
ἡ εὐσέβεια, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἀρετὴ;
Ἐν τῇ οἰκῇ ἐνστερνίζεται ἡ ἀρετὴ
τῆς ὑπομονῆς, ἡ πιστεύουσα καὶ
πάντοτε ἐλπίζουσα, ἡ μὴ ἀποκά-
μνουσα καὶ μὴ καταπονουμένη ἐπὶ
οὐδεμιᾷ τοῦ βίου ἀντιζῶου περι-
στάσεως καὶ δυστυχίας· πῶς λοιπὸν
θέλετε νὰ ποντοπορᾷμεν ἐν τῇ
πολυκυμάντῃ βίᾳ ἡμῶν μετὰ ψυ-
χικῆς ἡρεμίας καὶ γαλήνης, ἐὰν,
πρὶν ἀνοικθῶμεν εἰς τὸ πελαγος,
ἐν τῇ λιμένι εἰσέτι ὄντες, ἐν τῇ
οἰκῇ λέγω ἡμῶν εἶχομεν τὴν τρι-
κυρίαν; Ἐν τῇ παιδικῇ, καὶ ἀμερί-
μνῃ, καὶ μημητικῇ ἡλικίᾳ, ὅποταν
κρούηται ἡ θύρα τοῦ οἴκου ὑπὸ χει-
ρὸς δυστυχούς, μανθάνει ὁ παῖς
διὰ τῶν γονέων του νὰ ἀνοίγῃ
τὴν καρδίαν του εἰς τὴν συμπά-
θειαν, καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ συναισθά-
νηται ὅτι ὀφείλει πᾶς ἄνθρωπος
ν' ἀνακουφίσῃ καὶ νὰ παρηγορῇ
διαφοροτρόπως τοὺς δυστυχεῖς, εἴτε
δι' ὀλίγων κερματίων πρὸς διατρο-
φήν του, εἴτε διὰ καλοῦ τρόπου
καὶ συμβουλευτικῶν λόγων.

(Ἀκολουθεῖ),

Ἐν Βάρνη τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1891.

ΤΟ 1891

Πολλοὶ παραξενεύονται διὰ τὴν ἐπικρατήσαν συνήθειαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, τῆς ἀνακεφαλαιώσεως τῶν σοβαροτέρων γεγονότων τοῦ ἔτους κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν αὐτοῦ. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλοῦστατον καθὼ ἀπομίμῃσις τοῦ ἐν τῇ συνήθει βίῃ συμβαίνοντος. Ὅταν συγγενής, φίλος, γνώριμος, ἀπέρχεται τοῦ κόσμου τούτου, τὸν προπέμπομεν δι' ἐπικηδείων, ἐπιταφίων, διὰ κρίσεων καὶ σκέψεων ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος, τῶν πράξεων τοῦ τῶν συμβάντων του. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸ ἀνεπιστρέπτει παρερχόμενον ἔτος. Ἀποτελεῖ καὶ αὐτὸ μέρος τοῦ ἐγώ μας, τῆς ζωῆς μας, τῆς χάρας καὶ τῆς θλίψεώς μας, τῶν αὐχῶν ἢ εὐτυχῶν ἡμερῶν μας. Ἀλλὰ δὲν εἰμεθα μόνον ἄνθρωποι, πατέρες, μητέρες κλπ. ἀλλὰ καὶ λαοί, κράτη, ἔθνη, ἀνθρωπότης, κόσμος, καὶ ὅταν ἔρχεται ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ διαυθέντος χρονικοῦ διαστήματος, ἐνῶ τὰ ἰδιαίτερα ἡμῶν περιστατικά ἀναδιφῶμεν ἐν τῇ μυχῇ τῶν ἡμετέρων διαλογισμῶν, τὰ τοῦ ἐν γένει βίου τῶν ἐθνῶν, τῶν κρατῶν θέλομεν νὰ τὰ ἴδωμεν συσσωρευμένα εἰς τὰ ὄργανα τοῦ τύπου.

Διὰ τὴν „Ὀδησσὸν“ τὸ 1891 εἶναι ἔτος μετὰ τοῦ ὁποίου συνδέεται ἡ γέννησις αὐτῆς, καὶ μόνον τὸ γεγονός τοῦτο θὰ ἴσκει δι' αὐτὴν νὰ εἶναι ἀξιοσημείωτον.

Διὰ τὴν ἐν γένει πολιτικὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κίνησιν, ἥτις δὲν ἐπαύσατο, οὐσα ὡς πάντοτε ἐν τῇ διαρκείᾳ προγράμματι τοῦ βίου τῶν πολιτειῶν, ἡ λειτουργία ἡ ἐξωτερικεύουσα τὰς τάσεις, τοὺς πόθους καὶ βλέψεις τῶν ἐθνῶν, ἐν καὶ μόνον γεγονὸς βαρυσήμαντον δεῖν νὰ σημειωθῇ ὡς ἀποτελέσαν τὴν μέλλουσαν ἀφετηρίαν τῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς ἰσοροπίας. Τὸ γεγονός τοῦτο συνίσταται εἰς τὴν ἐπιστημοποίησιν προϋπαρχούσης ἐν τοῖς πράγμασιν ἐθνικῆς συγγενήσεως μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας. Ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς ἐννοίας τοῦ συμμαχικοῦ τοῦτου δεσμοῦ, ἡ ἱστορικὴ αὐτοῦ σημασία δὲν διαλανθάνει τὸν ἀπὸ περιωπῆς ἀποδιδέοντα πρὸς αὐτόν. Ὁ ἀποδιοπομπαίος τράγος τῆς ἀρχῆς

τοῦ αἰῶνος τούτου, ἡ δημοκρατία, κατὰ τῆς ὁποίας, πρωτοστατούσης τῆς Ρωσσίας, ὠπλίσθη σύσσωμος ἡ μοναρχικὴ Εὐρώπη, χαιρετίζεται μετὰ τιμῶν ἐκτάκτων, καὶ ἐγκαρδιότητος ὑπὸ μονάρχου τοῦ ὁποίου ἡ θελήσις καὶ μόνη ἀποτελεῖ τὸν νόμον εἰς τὸ μεγαλειότερον τοῦ παπολιτισμένου κόσμου κράτος. Ἀπὸδειξίς πανηγυρικὴ ὅτι σήμερον κατέπεσαν αἱ προλήψεις περὶ ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν προκειμένου περὶ τῆς μορφῆς τῶν πολιτευμάτων καὶ ὅτι λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον ἡ ἐθνικὴ συνειδήσις καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους. Ἐάν τοῦτο μωρτορεῖ τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι βέλθειαν μεταβολὴν διὰ τῆς προσδοκίας καὶ τοῦ χρόνου, εἰς ἄλλου τὸ συμβᾶν κατέχει σημασίαν πρῶτου μεγέθους. Κατὰ τὸν Βορρὰν τῶν Βρυξελλῶν, ὅστις ἐπὶ τοῦ θεομένου τούτου, ἀποτελεῖ αὐθεντίαν, ἡ ἐν Εὐρώπῃ εἰρήνη φαίνεται σήμερον κάλλιον ἡγγυσημένη ἢ ἄλλοτε ποτὲ ἀπὸ τοῦ 1870. Τοῦτο ἐβεβαίωσαν πρὸ τινος καὶ οἱ ἰθύνοντες τὰς τύχας τῶν μεγάλων κρατῶν, ὁ Καπρίνης, ὁ Σαλισβουρύ, ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ κλπ.

Ἐν Βουλγαρίᾳ, ἀφαιρέσεως γινόμενης τοῦ ἐν τῇ προσωπῇ τοῦ ἡγουμένου τῶν Οἰκονομικῶν τελεσθέντος κακουργήματος κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους, ἡ πορεία τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἡκολούθησε τὴν διεύθυνσιν τὴν γνωστήν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κράτος ὀφείλει τὴν τελευταίαν περιόδον τοῦ βίου του, γόνιμον εἰς φαινόμενα βέβαια τῆς ὀλικῆς καὶ ἠθικῆς προαγωγῆς τῆς χώρας.

Ἦθελομεν εἰσθαῖ αὐτοχρῆς ἐάν ἡδυνάμεθα νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς εὐχάριστα συμβάντα τοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτου βίου ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ἔθνος προκύπτει ὁμολογουμένως, ποιοῦν ἄλλα ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τῇ ἐμπορίᾳ, τῇ ναυτιλίᾳ, ἐν τῇ ἐν γένει οἰκονομικῇ πάλῃ εἰς ἡς ἀφθονοῦσιν τὸν προσπορίζεται. Ἀτυχῶς ἡ πολιτικὴ ἀκρασία παρατείνεται ἀνευ ἐλπίδος τινος βελτιώσεως. Εἰς μὲν αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως πρὸς εὐστοχωτέραν διαρρύθμισιν τῶν πολιτικῶν ἀτελειῶν, αἰτίνας ἐξουδετεροῦνται καὶ ἐκμεταλλίζονται ὑπὸ τὴν ἀπαισίαν ἐπὶ τῆς λειτουργίας πολιτεύματος καταρξαζομένου τὸν ὄλεθρον τοῦ κράτους.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΛΟΥ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐν τινι τῶν προγενεστέρων φύλων τῆς „Ὀδησσὸς“ ὁμιλοῦντες περὶ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆς Σοφίας εἶχαμεν ἐξαιρετὴν τὴν ἡμερον φιλοπονίαν καὶ προθυμίαν, ἥτις ἐξεδηλοῦτο ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ ἔργου αὐτῆς. Ἦδη ὅποτε οἱ βουλευταὶ ἐπανήλθον εἰς τὰς ἐστίαις των, ὅποτε ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προπαρασκευασθεῖσα νομοθετικὴ ἐργασία, μετεσχηματίσθη διὰ τῆς ἐν τῇ βουλῇ κατεργασίας εἰς στοιχείον τοῦ διεπόντος τὴν χώραν πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ ἢ ἀποφῆς τοῦ τελεσθέντος ἔργου, παρίστησιν εἰκόνα λίαν ἱκανοποιητικὴν τὸσον διὰ τὴν κυβέρνησιν ἥτις ὡς μόνον αὐτῆς μέλημα ἔχουσα τὴν οἰκονομικὴν καὶ πνευματικὴν προαγωγὴν τοῦ τόπου, τὴν ἐνδεδειχὴν αὐτοῦ στρατιωτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὁργάνωσιν, κατέγεινε μετὰ πεφωτισμένου ζήλου καὶ περισκεφῆς εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν προσφορῶν νομοσχεδίων καὶ βελτιώσεων, ἀφ' ἑτέρου, ὅς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους οἵτινες δι' ἐπιμόνου καὶ φρονήτης προθυμίας ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς προθέσεις τῆς.

Εἰς χρονικὸν διάστημα ἑλαττον τῶν οὐο μηνῶν κολοσσαία ὁσμὴς νομοσχεδίων σπουδαιότητων, προτάσεων, μεταρρυθμίσεων, πιστώσεων, μεταβλήθησαν εἰς νόμους τοῦ κράτους, ἀφῆθη δ' ἡ κυβέρνησις ελευθέρᾳ καὶ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν ἐν τῇ σώματι τῆς πολιτείας συγχώνευσιν αὐτῶν. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ψηφισθέντων νόμων καὶ πράξεων το ὅλον 87 τὸν ἀριθμὸν, ὑπάρχουσι τρεῖς οἵτινες εἰσὶ προσωρισμοὶ νὰ ἐπενέγκωσι τὴν ἐκ θεμελίων μεταρρυθμίσεων σπουδαιωτάτων κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ὁ νόμος περὶ πολιτικῆς οἰκονομίας ὁ ἡδὴ ψηφισθεὶς ἦτον ἀναγκαῖος διὰ τὴν πληρεστέραν καὶ πλέον εὐκωστον ἀτεκπεραιωσιν τῶν δικῶν. Μὲχρι τοῦδε ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τὴν ὕλην ταύτην ἐρρύθμιζεν ὁ προσωρινὸς κανονισμὸς ὁ ὑπὸ τοῦ Ρώσου αὐτοκρατορικοῦ ἑπιτρόπου Δόνδουκωφ-Ιλχορτζάκωφ, καταρτισθεὶς ἀτελὴς καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ τίτλου προσωρισμὸς νὰ χρησιμεύσῃ μεταδοτικῶς εἰς τὴν πρῶτον ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Ἐπίσης ὁ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὁ-

παλλήλων, τῶν ἱερέων κλπ. νέος νόμος ἐπέρχεται ὡς ἀναγκαῖα συνέπεια καὶ κρηπίδωμα οἰονεῖ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν, τὴν ἐξασφαλίζει. Ὀλιγώτερον σπουδαῖος αὐτῶν δὲν εἶναι ὁ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως νόμος, οὐχὶ μόνον ὡς γενικώτερος καὶ πληρέστερος τοῦ ἡδὴ λειτουργούντος, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ τὸ δημοσίον ἔρχεται ἀρωγὸς τῶν δτήμων ἀναλαμβάνον τὴν πληρωμὴν τῶν $\frac{2}{3}$ τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων.

Ἄλλ' ὁ σοβαρώτερος πάντων εἶναι ὁ νέος νόμος περὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ὁ νόμος οὗτος καθιστᾷ στερεωτέραν καὶ ὁμῶρον ὁργάνωσιν τῶν ἐν καιρῇ εἰρήνης καὶ πολέμου μαχίμων δυνάμεων τῆς Βουλγαρίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» μαρθάνει ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι παρὰ τῇ ἑλλ. τύπῳ ἐξακολουθεῖ ὁ ἐρεθισμὸς κατὰ τοῦ ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ληφθέντος μέτρου περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως βουλγαριστῶν εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ σχολεῖα. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις κατάρτισε μέχρι τοῦδε νάντιστὴν εἰς τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, αἰτούσης νὰ γίνῃ ἐπὶ κλησὶς πρὸς τὰς ὑπογραφίσκας τὴν Βερολίνοιον συνθήκην δυνάμεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀδύνατον ἡ κυβέρνησις νὰ προβῇ μεταγενεστέρως εἰς τοιοῦτο διάδημα.

Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας πάσχουσα ἐξινφλουέντας εἶναι ἡναγκασμένη νὰ μένῃ ἐν Γατσίνω.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐξ ἀγγλικῆς πηγῆς εἰδήσεις ὅτι ἡ Βουλγαρία θέλει νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῆς Πύλης εἰς τὸ ἐπείσοδιον Σαδούρν ὅπως ἀνακηρύξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, ἡμετέριος δὴλωσις δημοσιευθεῖσα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν λέγει ὅτι αἱ ἐκ Σοφίας εἰδήσεις παρέχουσιν ἐλπίδας περὶ προσεχοῦς διακανονίσεως τοῦ ἐπεισοδίου διὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν πρὸς τὰς αἰτήσεις τῆς Γαλλίας.

Ὁ «Ἡμερ. Τηλέγραφος» φρονεῖ ὅτι ἡ Βουλγαρία οὐδεμίαν ἄλλην θὰ ποιήσῃ παραχώρησιν πρὸς τὴν Γαλίαν ἐν τῇ ζητήματι Σαδούρν ἐκτὸς τοῦ τηλεγραφηθέντος σχεδίου ἐπιλύσεως, τῆς Πύλης μὴ ἀποκλινούσης νὰ ἐξασκήσῃ πίεσιν, ἥτις δὲ καταστήσῃ ἐν τῇ μέλλοντι τὴν ἐξωσιν τῶν ξένων ἐπὶ τῶν δυσκολωτέρων καὶ δι' αὐτὴν τὴν Τουρκίαν.

Ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» ἀναφορικῶς εἰς τὰς ἀντιφατικὰς φήμας περὶ

(59) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (59)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΕΝ Τῷ ΣΤΡΑΤΩΝΙ
ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΑΥΛΗΣ.

[Συνέχεια].

Ὁ δυστυχὴς ἀξίωματικός τρέμων σχεδὸν παρετήρει μετ' ἀπορίας τὸν [ιατρὸν] προσπαθῶν νὰ μαντεύσῃ τὸ ἑσωτερικὸν τῆς ψυχῆς του.

— Οὐδέμια παρομοίωσις, ἐπανέλαθεν ὁ ἱατρός ἀλλὰ καθ' αὐτὸν προσέειπε. Καὶ αὐτὸς ἔχει δικαίον. Ἀν λοιπὸν κ. ἀξίωματικὲ ἢ Α. Μ. ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ στρατιώτου ὀνομαζέται;

— Σαβέλιεφ.

— Πολὺ καλὰ! Ἡ πληγὴ δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος ἐντὸς τριῶν δὲ ἡμερῶν; Ὁ ὁρατοῦς ἐντελὴς. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ θερμότης τοῦ δωματίου ταύτου δυνατόν νὰ ἐπιδράσῃ κακῶς ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ μετενεχθῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν ἀπέρχομαι πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα.

Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ ἱατρός ἐξῆλθε τοῦ στρατιώτου ἑγκαταλείπων τὸν ἀσθενὴ ψυδριζόντα σὲ φρονέον πάτερ! Ποῦ εἶναι ἡ Νατάσα μου;

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.

Εἰσελθὼν ἐν τοῖς Ἀνακτορίοις ὁ ἱατρός Μάνδ ἐπορεύθη εὐθὺς εἰς τὰ δώματα τῆς ἀσθενούσης Αὐτοκρατορίας Ἀλεξάνδρας Θεοδωρίνας.

— Ἰατρὲ! δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν θὰ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ μου; ἀνέκραγεν ἡ Αὐτοκράτειρα ἡμῖν ἰδοῦσα αὐτόν, εἶναι τὸσον γενναῖος καὶ ζωντὸς ὥστε ἀδέναντον νὰ μετ' ἐλθῇ εἰς τὸν τάφον δὲν εἶναι ἀλήθεια ἱατρὲ;

Ὁ ἱατρός Μάνδ ἐπλησίασε πρὸς τὴν κλινὴν τῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπου ἑκάστο ἡ εὐνοομένη του Αὐτοκράτορος προσελιγμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα ἐπὶ τοῦ ἱατροῦ.

— Ἡ ἀσθενία τοῦ Αὐτοκράτορος, Μεγαλειοτάτη, δὲν εἶναι ἡ ἀπλὸν κρυολόγημα ὅπερ ἐπὶ φρενὲν ἐνεκεν ἐμελίας σιγμάλαν διακοπὴν τῆς ἀναπνοῆς. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον εἶναι ἐλάχιστον.

Εἰς τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ ἱατροῦ, ἡ εὐνοομένη ἐσκήρτησεν ἐκ τῆς χαρᾶς, ἡ δὲ αὐτοκράτειρα ἐδύλεψεν ἐξ εὐγνωμοσύνης τοῦ ἱατροῦ τὴν χεῖρα λέγουσα!

— Δὲν εἶναι ἀληθὲς, ἱατρὲ, ὅτι θὰ τὸν σώσῃ; Δὲν τρέφω πλέον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ῥάσους ἱατροὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αρτ πρὸς ὅμεις καὶ μόνον ἐμπιστεύομαι.

— Ἐστὲ ἡσυχος Μεγαλειοτάτη εἶπεν ὁ ἱατρός αὐρίον ἡ μεθ' αὐρίον ὁ σὺνυγὸς σας θὰ εἶναι εἰς θέαν ν' ἀναλάβῃ τὰ ὑψηλὰ του καθήκοντα. Ὑμῖς ὅμως ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ μεταβῇτε τὴν προσεχὴ Ἀνοιξὶν εἰς τὸ Παλέρμιον τῆς Ἰταλίας πρὸς ἐντελὴ ἀνάρρωσιν.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἱατρός ἐξῆλθε ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν εὐχαριστιῶν τῆς Αὐτοκρατορίας

ἐκδηλουσῶν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ τὴν χάριν τῆς.

— Ἐπιτρέπει ἡ Μεγαλειότης τῆς νὰ ἀπέλθω πρὸς πληροφορίαν τῆς καταστάσεως τοῦ Σεπτοῦ συζύγου τῆς καὶ Κυρίαρχου μου; ἠρώτησεν ἡ κυρία τῆς τιμῆς Νελίδωφ τῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

Περήμενε, κόρη μου ἀπήντησεν ἡ Αὐτοκράτειρα, θὰ τὸν ἐπισκεφθῇ πρῶτον ὁ ἱατρός Μάνδ, ὅστις καὶ ὁ Πρῶτος εἶναι σπουδαιότερος τῶν Ρώσων ἱατρῶν.

— Ἀκολουθῶνς δύναιμι νὰ ἀπέλθω;

— Μάλιστα ἀπήντησεν ἡ Μεγαλειοτάτη.

Καὶ ἐθδὺς ἡ κυρία Σλέσωφ παρατήρησεν εἰρωνικῶς τὴν εὐνοομένην. Τότε, ἀκριβῶς εἰσῆρχετο ἐλαφρῇ τῇ ποδὶ εἰς τὸ δωματίον τοῦ ἀσθενοῦς Αὐτοκράτορος ὁ ἱατρός Μάνδ, ὅπου εὐρε, κοιμώμενον τὸν ἀσθενή. Παρὰ τὴν κλινὴν αὐτοῦ οἱ ῥῶσοι ἱατροὶ Κάρελ καὶ Ἐπαχὶν παρετήρουν ἐκστατικῶς τὸ πελιδνὸν πρόσωπον τοῦ Αὐτοκράτορος. Εἰσελθὼν ὁ Μάνδ ἠρώτησεν αὐτοὺς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἐπληροφόρηθη δὲ δι' οὐδὲν φάρμακον παρέσχευ αὐτῇ τὴν παραμικρὰν βοήθειαν.

(ἀκολουθεῖ)

της αποστολής ελληνικής εγκυκλίου κατὰ τῆς βοιλιγιστι διδασκαλίας ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς σχολείοις, μανθάνει ὅτι ἡ ἐλ.ην. κυβερνήσις διεβίβασεν εἰς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς ἀντιπροσώπους αὐτῆς πληροφορίας περὶ τοῦ ζητήματος ὡς καταστήσῃ αὐτοὺς ἐνημέρους, ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένων ἀνακοινώσεων ἐκ μέρους αὐτῶν πρὸς τὰς κυβερνήσεις παρ' αἷς εἶναι διαπεπιστευμένοι.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ „ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ.“

Ποίαν σημασίαν ἔχουσι τὰ γραφόμενα παρὰ τινων μεγαλοσχημῶν ἐφημερίδων οἷα ἡ γνωστὴ βυζαντινὴ «Κωνσταντινούπολις» καὶ μετὰ τίνος σοβαροῦτος καὶ ἐνσυνειδησίας περισυλλέγουσιν οἱ συντάκται αὐτῆς ὡς ἄλλαι μέλισσαι ἐπὶ τῶν εὐωδῶν ἀνθέων περιπτάμεναι τὴν πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐφημερίδων τῶν γραφικῶν ὕλην, μᾶς παρῆχει τρανὸν μαρτύριον λιβελλόζ τις γεγραμμένος ἐκ Φιλίππουπόλεως διήθεν ἐναντίον τῆς «Ὁδησσοῦ», δι' οὗ ὁ ρυπαρὸς, ῥάφος μετ' ἐμπυθείας σφοδρότατης ἦν καὶ ὁ πλέον ἐπιτόλαιος ἀναγνώστης θά ἦν νόει, νομίζει ὅτι εἴρκε τοῦ κατάλληλον ὁ ρ γ α ν ὄ ν τ ο υ δι οὗ θά διεκδικήσῃ τὰ πρὸ πολλοῦ προσωπικά του καθ' ἡμῶν πάθη.

Ἄλλ' εἶναι γελοῖοι τόσον ὁ γράφας ἀξιώτιμος ἐκ Φιλίππουπόλεως—ἀν' πρίγμῃ ἀπέστειλέ τις ἐκεῖθεν ὅστις δὲν θά ἦναι ἢ ὁ ἄλλοτε ὑπέρτερος παντὸς ἐπαίνου (sic) ἀνταποκριτὴς τῆς ἐνταῦθα—ὅσον καὶ οἱ ἀδελφοὶ Νικολαΐδαι. Απατώνται οἱ καὶ μὲν οἱ ἄν νομίζουσιν ὅτι οἱ συντάκται τῆς «Ὁδησσοῦ» ἐνσυνείδησαν (ὡς αὐτοὶ) νὰ ἀσπάζωνται τὰ κράσπεδα τῶν ἐφ' ἐν τῇ δ' ὡν, χάριν τῶν ὁποίων πλέκονται καθ' ἡμέραν πολύστηλα γλαφυρὰ ἐγκώμια πρὸς κτήσιν τοῦ ἐπιζήλου τίτλου ἐφ' ἐνδης. Δι' ἡμᾶς τὸ δημοσιογραφικὸν στάδιον δὲν εἶναι πρόσκτησις ἐφ' ἐν δ λ ι κ ῖ ο ὗ ἢ μ ο υ λ ᾶ, ὡς δὲν εἶναι ζήτημα λουφῆ χάριν τοῦ ὁποίου καὶ μόνου ἐπέρχεται κατ' ἀνάγκην ἡ τῆς ἀ λ η θ ε ῖ ας σ τ ρ ε β λ ω σ ις! Σὰς γνωρίζομεν ἀλλὰ δὲν μᾶς γνωρίζετε! Διὰ νὰ σὰς γείνωμεν λοιπὸν γνωστοὶ σὰς συμβουλεύομεν νὰ μὴ δίδετε πίστιν ἄλλοτε εἰς τὸν ἐκ Φιλίππουπόλεως ἀνταποκριτὴν σας—ὅστις ἂν δὲν εἴναι ὁ ἄ λ λ ο τ ε ῖ δ ὡ τοιοῦτος, θά ἦναι ἐξ ἀπαντος τοῦ αὐτοῦ φυράματος—ἀλλὰ νὰ σχηματίσῃτε τὴν περὶ ἡμῶν κρίσιν σας ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τῆς «Ὁδησσοῦ» ἣν ἐτίρησεν ἐν πολλοῖς ζητήμασιν. Ἀν δὲ πάλιν σεῖς εἴδετε οἱ ἀποκαλοῦντες ἡμᾶς προϊόντας (i) σὰς ἐπιστρέφοντες κατὰ πρόσωπον καὶ ἀνεν

περιστροφῶν τὰς ἐγγενείας σας ἴθρεις προωρισμένους νὰ κοσμάσι φύλλον τὸ ὁποῖον πάλαι πρὸ πολλοῦ ἐσυνείδησαν εἰς τὰ παρόμοια.

Καὶ ἤδη ἐξηγοῦμεθα πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μᾶς οἵτινες θὰ μᾶς χαρακτηρίσωσι λίαν τραχεῖς ὡς πρὸς τὰς ἐκφράσεις. Θὰ τοῖς εἴπωμεν ἐν ὀλίγοις τὸ πρῶτον καὶ ἂς κρίνωσιν. Ἡ μεγαλόσχημος «Κωνσταντινούπολις» ἡς γνωστὴ ἢ συμφεροντολογικὴ γλῶσση ἦν μετ' ἥρχετο ὅσῃς ἐνεφανίζετο ἐλληνικὴ ἐφημερίς ἐν Βάρνῃ, καταχωρίζει ἐν τινὶ τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων ἀνταποκρίσιν τινα διήθεν ἐκ Φιλίππουπόλεως, ἣν τῆς ὁποίας καταφέρεται διὰ καταπληρωζούσης τὰς γραμμὰς ἐμπαθείας κατὰ τῆς πορείας τῆς «Ὁδησσοῦ». Μετὰ συστοιχίαν δὲ ὅλην ἀνιδῶν τινων ἀνοησιῶν ἀποκαλεῖ τὴν «Ὁδησσοῦ» οὔτε ὀλιγώτερον οὔτε περισσότερον ἀλλὰ προδοτικὸν ὄργανον. Ἀνυπόμειθα διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκταθῶμεν πλεονότερον.

Ἡ ἐν Φιλίππουπόλει ἐκδομένη βουλ. συνάδελφος «Πλόδιδι» γράφει ἐν τῇ 1. πρίμ. 126 τὰ ἐξῆς περὶ τῆς «Ὁδησσοῦ».

«Ἡ ἐφημερίς «Τσέρνο Μορέ» εὐστοχῶτα σχολιάζει τὴν ἀπρεπὴ διαγωγήν τῆς ἐν Βάρνῃ ἐκδομένης ἐλληνικῆς ἐφημερίδος «Ὁδησσοῦ». Ἡ τελευταία αὕτη λημονεῖ ὅτι ἐκδίδεται ἐπὶ βουλγ. ἐδάφους καὶ (πὸ βουλγάρων ὑπάρχον καὶ διόλου δὲν τοῖς ἐπὶ λένει εἰς τὸν νοὸν νὰ σταθμίσῃ ποῖος εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος ὅπως δυνηθῇ νὰ προσφέρῃ πραγματικὴν ὠφέλειαν εἰς τοὺς Ἕλληνας αὐτῆς ἀναγνώστας, δι' αὐτὸ δὲ παρατηροῦμεν ὅτι αὕτη παντὶ σθένει ἀγωνίζεται μόνον καὶ μόνον ὅπως ὑποτάξῃ παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις Ἕλλησι βουλγαρίους ὑπάρχοντες τὴν μικρὰν ἐκείνην ἐπαύριον, ἥτις πρὸ ἐτῶν τοῦς ἡνάγκαζε νὰ φρονῶσιν ὅτι ὁ Θεὸς γνωρίζει μόνον τὴν ἐλληνικὴν.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ «Ὁδησσοῦ» θά διαφωτισθῇ καὶ δὲν θ' ἀναλάβῃ ἐπὶ τῆς ριζῆς τῆς ἀποστολῆς δυσβάστακτον καὶ ἀνέφικτον ἐν Βουλγαρίᾳ, εἰς δὲν θέλῃ νὰ τὴν διδάξουν τὸν σωφρονισμὸν δι' ἄλλου τρόπου.

ΚΑΙ ἌΛΛΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ.

Μετὰ τὴν «Κωνσταντινούπολιν» τὸ «Τσέρνο Μορέ. Εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς φύλλον ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίς καταχωρίζει φιλιππικὸν δριμύτιον κατὰ τῆς «Ὁδησσοῦ» καὶ τῶν συντακτῶν αὐτῆς. Εἶναι σχοινοτενέστατον ὑβρεολόγιον. Ὁ συντάκτης αὐτῆς θέλει νὰ μᾶς καταστήσῃ ὑπόπτους εἰς τὰς ἐγχωρίους ἀρχὰς παριστῶν ἡμᾶς ὡς προπαιγάνδαν Ἑλληνικὴν καὶ πρὸς τοῦτο ἐλθόντας ἐξ Ἑλλάδος, πρὸς δὲ καὶ μυρίας ἄλλας σικοφαντίας ἐκρέρει καθ' ἡμῶν. Διὰ τὰς τελευταίας ταύτας ὁ συντάκτης αὐτῆς κατηγγέλλει ἀρμολογίαν εἴμεθα δὲ βέβαιον ὅτι θά τύχῃ τῆς νομίμου τιμωρίας

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΕΔΙΒΟΥ.—Ο Χεδίβης ἀπέθανεν ἐκ διπλῆς πνευμονίας προσελθούσης ἐξ ἐμφλονέντας. Ὁ πρίγκη. Ἀμπάς ἐκλήθη τηλεγραφικῶς.

Ὁ Μεχμέτ Τεφίκ, Κεδίβης τῆς Αἰγύπτου, υἱὸς τοῦ πρίγκη ἀντιβασιλέως Ἰσραήλ, κυρίαρχος τῆς Νοβίας, Σουδάν, Κορδοφάν καὶ Δαρφουρ, ἐγεννήθη ἐν Καῖρῳ τῇ 1852. Ἦτο λοιπὸν μόλις 40 ἐτῶν. Διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ τῇ 8 αὐγούστου 1879. Νυμφεύθηκε κατὰ Ἰανουάριον 1873 τὴν πριγκίπισσαν Ἰμινέχ-Χανέμ, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Ἐλ-Χαμί-Πασᾶ καταλίπει πλείστα τέκνα τῶν ὁποίων ὁ πρεσβύτερος καὶ διάδοχος τοῦ αἰγυπτιακοῦ θρόνου εἶναι ὁ πρίγκηψ Ἀβᾶς-μπέης γεννηθεὶς τῇ 14 ἰουλ. 1874.

Ὁ νέος Κεδίβης Ἀβᾶς-μπέης προσεκλήθη τηλεγραφικῶς ἐκ Βιέννης, ὅπου ἐκπαίδευται, πιστεύεται δ' ὅτι ἡ ἀνοδοῦς εἰς τὸν θρόνον δὲν θά εἴρῃ νομίμως δυσκολίας, ἐκτὸς ἐάν ἀπρόοπτα περιστατικά ἀναφανῶσιν.

Ὁ νεαρὸς πρίγκηψ ὑπῆρξεν ἐν Βιέννῃ τὸ ἀντικείμενον συμπλαθῶν ἐνδείξεων ἐπὶ τῇ θανάτῳ τοῦ πατρὸς του, ἐκ μέρους τοῦ αὐτοκράτορος, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῆς ἀριστοκρατίας. Ἀποχαιρετήσας τοὺς καθηγητὰς καὶ συμμαθητὰς τῆς Ὀθρεσιανῆς σχολῆς, ἀπῆλθε μετὰ τῶν ἀδελφῶν του ἀνεχώρησε διὰ Τεργέστης εἰς Βρίνδια, ὅθεν θέλει ἐπιβιβασθῇ αἰγυπτιακῆς θαλαμηγού.

Ὁ Ἀβᾶς-βέης ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ἐν Καῖρῳ ν' ὅτι ἐλυπήθη βαθύτατα διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, ὅστις ἀποτελεῖ ἀπώλειαν μεγάλην τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς χώρας. Διὰ τὴν συνετὴν διοίκησιν τοῦ τόπου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐδοκιμασμένην πείραν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν.

Ὁ ἀποθανὼν Κεδίβης, ἀσθενήσας τῇ (19 Δεβρίου) ἐνοσηλεύετο ὡς πάσχων ἐξ ἐμφλονέντας, ἡ κατὰστασις του ἐθεωρεῖτο οὐχὶ σφοδρά. Μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς τετάρτης τὰ δ' ἄλτια ἦσαν καθυσχεραστικά, ἀλλὰ τῇ 27 Δεβρίου τὰ συμπτώματα ἐδείκνυν καὶ διπλὴ πνευμονία ἐμβλασθή. Τέσσαρες ἰατροὶ ἐκλήθησαν ἐκ Καῖρου ἀφίκοντο εἰς τὰς 5 τὸ ἐσπέρας εἰς Χελονίαν ὅπου διαμένει ὁ Κεδίβης, ἀλλ' ἦτο ἄργα. Ὁ Τεφίκ εἶχεν ἀπωλέσει τέλειον τὰς αισθήσεις 24 ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου του. Εἰς τὴν ἐπιδηλτικαὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ παρέστησαν 200 χιλ. ἀνθρώπων.

Ἡ Πύλη προβάλλει ὅρους πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ Ἀβᾶς-βέη.

Ὁ Σταμπούλνφ, συνδιαλεχθεὶς πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν οὐγγρικοῦ τινος φύλλου, εἶπεν. Ἐχομεν πάντα λόγον ν' ἀτενίζωμεν πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ τοὺς Σέρβους πολιτικοὺς ἐνσπίστως. Επαγγέλονται μὲν φιλικὰς διαθέσεις, ἀλλὰ αἱ πράξεις των ἀντιστρατεύονται ἀντικρὺς πρὸς τοὺς λόγους των. Οὐδ' αὖτως ἀντιτείνομεν κατὰ τῆς συνομιλογίσεως

ἐμπορικῆς συνθήκης, ἀλλὰ τίς ἐγγυάται ὅτι ἡ ἀνὰ μέσον τῶν δύο χωρῶν πολιτικὴ ἀντιπάθεια δὲν θά προκαλέσῃ πάλιν νέας περιπλοκάς; Αἱ σερβικαὶ ἀρχαὶ ἀρνοῦνται νὰ ἐκδώσιν Βουλγάρους κακοποιούς καὶ συνομώτας, οἱ δὲ δολοφόντοι τοῦ συναδέλφου μου Βέλτσφ διέφυγον διὰ σερβικῆς συνδρομῆς. Ο,τι ἀφορᾷ τὸν Σαδοῦρν, συνάμυνε κατ' ἐμοῦ καὶ μετ' ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἐγὼ δὲ τὸν ἀπέπεμψα, ὡς ἔχων πλεονέκτα τὸ δικαίωμα. Εἰάν ἡ Γαλλία ἀμφισβητῇ τὸ δικαίωμά μου τοῦτο, λυποῦμαι βλέπων τίνας ιδέας ἔχει περὶ δικαίου. Ἡμέρα δὲν παρήρχετο, χωρὶς νὰ πέμψῃ ὁ Σαδοῦρν ψευδῆ τινα καὶ κακόβουλον εἰδήσιν, μεταμέλωμαι δὲ μόνον, διότι δὲν τὸν ἀπέπεμψα πολὺ πρότερον. Ἀνυπόμειθα ὅτι ἡ Γαλλία ἐκρίνε πρέπον νὰ διαρρήξῃ τὰς διπλωματικὰς πρὸς ἡμᾶς σχέσεις, πιστεύω ὅμως ὅτι ἡ Βουλγαρία θά ἐπιζήσῃ τοῦ δυστυχίματος τοῦτο. Ἡ Ῥωσσία δὲν ὑπάρχει διὰ ἡμᾶς, ὡς ἡμεῖς δὲν ὑπάρχομεν διὰ τὴν Ῥωσσίαν. Συμμορφούμεθα ἀκριβέστατα πρὸς τὰς συνθήκας, εἰάν δὲ ἡ Ῥωσσία ἔχει ἀντίρρησιν τινα, ἂς ἐποβάλλῃ αὐτὴν εἰς τὰς συμβαλλομένας δυνάμεις.

Τὸ πρακτορεῖον Χάδας πληροφορεῖται ἐκ Καῖρου ὅτι ἡ Πύλη θά συγκατατεθῇ εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Ἀμπᾶς βέη ἐπὶ τὸν ὅρον, ἵνα ὁ Ριᾶζ πασᾶς ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, ἡ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ Μουχτάρ πασᾶ δικαιοδοσία ἐπεκταθῇ.

Ὁ «Χρόνος» ἐλπίζει ὅτι ὁ Σουλτᾶνος, ὅστις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐπεθύμει σαφῆ τῆς Ἀγγλίας ἀπάντησιν, ἔχει νῦν ἀφορμὴν πρὸς ἐξυπαρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς Τουρκίας καὶ ὑπεράσπισιν ζητήματος καθ' ὁλοκληρίαν εὐρωπαϊκοῦ.

ΕΥΓ' ΝΩΜΟΣΥΝΗ.

Ἐκ καθήκοντος εὐγνωμοσύνης ἐκφράζοντάς τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας τῇ ἀρίστῳ χειρουργῇ κ. Βασιλάκη Παπαδοπούλῳ διὰ τὴν πρόθυμον καὶ πατρικὴν ἱατρικὴν περιποίησιν ἣν παρέσχε μοι διαρκούσης τῆς ἀσθενείας μου.

Κ. ΣΚΑΝΑΒΗΣ.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΜΑΓΩΝΙΩΝ

ΣΤΑΘΜΟΙ	Μαγ.	Λιθ.	Φ.Χ.	Εκ.
Προβαδί	2	57 1/2	13	50
»	2	Καλ.		
Βάρνα, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1891.				

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

ΑΠ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ.

Ὁδὸς δὲ καταλλήλου τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς θέσεως, διετάχθη ὁ Αἰόλος, ὅπως ἀρτιδὺς ἀρήσῃ τοὺς ἀσκούς του. Ὄθεν, ἅμα ἀπομακρυνθέντες τοῦ τελευταίου ἀκρωτηρίου τῆς Βρετανικῆς νήσου, ἤρχισεν ἡ δοκιμὴ. Οἱ ἄνεμοι ἐσπευσαν ἀρ' ὅλων τῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος ὁρμητικώτατοι καταλάζαντες μετ' ὀλίγον εἰς ἐν σημείον ἐναντίον εἰς τὴν πορείαν μας. Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς τρικυμίας παρέσχε ἐν ἡμέρᾳ δύο πλεονεκτήματα πρῶτον, ἦτο κίονα αἰθρία καὶ ἐδῶκομεν ὀρίζοντα ἀρκετὰ ἐκτεταμένον καὶ δεῦτερον, τοῦ ἀλέμου ἐκ τῆς πύρας πνέοντος, ἐξηκολούθησάν σιγά, σιγά ἐπὶ τῆς γραμμῆς μας. Τὴν ἐπιόσαν ὅμως ἐκατέρησεν ἀπὸ σκότος θαλάσσιον μεσοσύνης τῆς ἡμέρας. Ὁ ἄνεμος ὅμως δὲν μετέβαλε διεβύθησιν, ὡν πάντοτε Νοτιοδυτικὸς ὄντως, ὥστε τὸ κύμα ἀρκενοῦμενον ἀπὸ τῶν ἀπαιτῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος εὐραχέον κατὰ τοῦ σκάφους, καὶ ἀνέψον αὐτὸ εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον

ἐπὶ τῆς κορυφῆς του, ἠνολέγετο ὑπὸ τὴν πύραν αὐτοῦ, μετὰ δὲ δύο πελαγίων κυμάτων, θαλάσσιον θάλασσαν, εἰς τὸ ὁποῖον κατέπεσε τὸ πλοῖον μετὰ ταχέτητα θέλουσ' ὀλίγα δευτερόλεπτα ἐναπελεπόντο ἡ νὰ ἐνταφί αὐτανδρον ὁλόκληρον τὸ σκάφος μετὰ δὲ τῶν δύο κυμάτων, ἡ δὲ κορυφὴ τοῦ σκάφους παρασέβη ἐν τῇ ἐκροῇ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ καταστράματος ἀπαιτῶν ἡμᾶς καὶ μετὰ τὸ πλοῖον ἔρημον ἀνθρώπων, ἐν ᾧ ὁ κύβος αὐτοῦ ἔχει ἀπορριπτεῖ καὶ ἀρ' αὐτοῦ, σημαίνων ὑπαίτιον τὸν ἐπικύβειον τοῦ τε πλοίου καὶ ὅλων ἡμῶν. Ἡ δὲ κυκλοφορία τοῦ πληρώματος ἐν τῷ πλοίῳ ἦτο τὰ μέγιστα ἐπικίνδυνος. Ἀντεῖχε ὅμως τοῦτο ἰσχυρῶς, καταπολεοῦμενον ἐπὶ τῆς μετάνης τοῦ Ὀκεανοῦ. Ἀλλὰ τέλος πάντων φαίνεται, πρῶτον, ὅτι εἶδον οἱ Ὀλέμπιοι θεοὶ ὅτι τὸ πλοῖον ἐξέρχεται τροπαιοῦχον κατὰ τοῦ Αἰόλου, καὶ ἀπερσάσθη πάλιν ἵνα δοκιμασθῇ καὶ ἂν διενδύναται καλῶς. Ἐν μέσῳ λοιπὸν τοῦ τρομεροῦ λόμβου καὶ τοῦ ζορφερωτάτου σκότους, καὶ πλησίον τῆς Πορτογαλλικῆς ἀκτῆς, περὶ τὸ μεσονύκτιον ἠκούσθη καταπληκτικὸς πταίγος, καὶ ὁ ηλεκτρικὸς σπινθήρ κατεβύραξε δεινῶς ἀπὸ τοῦ πληρώματος. Τὸ πηδάλιον ὑπέστη θάλασσην, ἐπαθεν ὁ τροχὸς

τοῦ σκάφους τοῦ πηδάλιου, καὶ τὸ πλοῖον ἀτίμηνεν ἐντὶ τῷ εἰς τὴν δὴκρίσιν τῶν μανιῶν κυμάτων: ἀπελπισία κατέλαβε πάντας, καὶ ὁ ὅλος ὅρος ἦτο πλέον ἀφρεσκός. Οὐχ' ἔμελλεν ὅμως ἡμῖς καὶ ἐν οὕτῳ κυνδόνῳ περιελθόντες καὶ ἐπὶ ξηρῷ ἀκμῇ διατελοῦντες, ἐβλάμεν τοὺς ἐφ' ἡμῶν ἐπὶ μόνον νυκτὶς εἰς ἀδιώκοτον ἐνέργειαν καὶ ἀγῶνα, οἱ ὁποῖοι θαυμαστικὰ καὶ θαρραλέως ἐργάζοντο. Ὁ δὲ κίνδυνος τοῦ κήματος, τοῦ ἀπυρλούοντός ἵνα μᾶς παρασέβῃ ἀπαιτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, ἔμεινε δευτερεύων ἀπέναντι τοῦ τελευταίου ἐμφανισθέντος παθήματος. Τὸ σκάφος ὅμως καὶ παρ' ἐλπίδα καὶ ὡς ἐκ θαύματος μᾶς ἐδείξε πρότερον ἀπροσδόκητον. Πούχως κατὰς, ἀντὶ νὰ ταρτίτται περισσότερο, ὥστε μετὰ 4 ὥρ καὶ 20 ἀνένδοτον καὶ ἀκαταπόνητον ἐργασίαν καταρδάσαμεν ἵνα θάσωμεν αὐτὸ εἰς τὴν γραμμὴν του πάλιν. Ἀλλὰ φρικὰ μᾶς κατέλαβεν ὅτε εἰδομεν τὴν ξηρὰν εἰς τὴν πλευρὰν μας ὀλίγον μόνον λεπτὰ μὲς ἔσσαν ἄλλως, ἐκτεταστο δι' ἡμῶν. Τὶ νὰ σοι εἴπω; τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπικυμίας ἐπὶ τοῦ σκάφους εἰνὶ ἀκαταλόγηστα, σίδηρα ὁλόκληρα σπινθίματα τὰ ἀπείσασε προρρήζα σελήνας τοῦ ἀγίου ἐπὶ τοῦ καταστράματος

τοὺς παρέλασε, καὶ ἄλλας πολλὰς τοιαύτας καταστροφὰς ἐπέφερε, τὰ ὁποῖα ἐκτείνονται ἤδη εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸ ἀγρόπλοϊον μας μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως παρατηροῦντας αὐτὰς. Κατὰ τὰ ἄλλα, ὁ διάπλους ἡμῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ ἦτο τερπνὸς καὶ εὐάρεστος. Τῇ 24 Δεκεμβρίου ἦσαν πρῶτ' ἐκτετασμένοι εἰς Πειραιᾶ, ἐνθα μᾶς ἐπεδίδοντο, ὡς τὴ πάλαι τοὺς Ἀργοναῦτας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι.

ΤΕΛΟΣ.

Σ. Ο. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τῷ ἡμῖν συμπόλῳ πλοῦντι κ. Βασιλάκῳ Τσιλίκῳ διὰ τῆς ὡς ἐκ θαύματος διασώσει τοῦ κατὰ τὴν ἀλγὴ «Ὁδὸς» ἡν ἐπέστη εἰς τὸ Ὀκείαντον εὐαγέδον του, εὐχόμενοι ὅπως διὰ τοῦ δοκιμασθέντος ἡδὲ σκάφους καταπλέσῃ καὶ εἰς τὰς ἀνωτάτας Ἰνδίας!

Αγγέλλεται τοῖς ἐνδυματοπώ-
λαις, ὑφασματοπώλαις, παν-
τοιοπώλαις καὶ λοιποῖς ὅτι πωλεί-
ται εἰς μετριωτάτην τιμὴν χάρτης
πρὸς περιτύλιξιν τῶν ἐμπορευ-
μάτων.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήσαν εἰς
τὸ γραφεῖον τῆς ΟΔΗΣΣΟΥ.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΦΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ Σας
Μεγάλη ὁδὸς Ἀλεξανδρόφσκα Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓΩ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρῶσων, ἀργυρῶν κτλ.

Ἀντικειμένων πολυτελείας

ἐπιτραπέζιων σκευῶν

φρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

τοῦ πράγματος

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΣΟΥΜΛΑΙ καὶ ΒΑΡΝΗ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΔΗΡΑΚΗΣ ἀγ-
γέλλει εἰς τὴν πολυάριθμον αὐτοῦ πε-
λατεῖαν, ὅτι ἀπὸ τῆς μετακομίσεως αὐτοῦ
εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 457 κατάστημα, ἐ-
πλούτισεν αὐτὸ διὰ διαφόρων εὐρωπαϊ-
κῶν. Χιακῶν καὶ ἐγχωρίων ἐδαδίων
καὶ ποτῶν π.χ. ἐξόχου ὀλλανδικοῦ τυροῦ
διαφόρου εἶδους καπνιστῶν χοιρέων
κρεάτων, ποικίλων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἐγ-
χωρίων ποτῶν, μισχομυρισμένου ἐλαίου
πλείστων ξηρῶν ὀπωρικῶν, ἀλιπῶν
ιχθύων, ΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ καὶ ἰ-
διὰ περιφήμου ΦΙΝΑΣ Χιακῆς ΜΑΣΤΙ-
ΧΗΣ καὶ μυρωδάτου Πειραιῶκοῦ ΡΕ-
ΤΣΙΝΑΤΟΥ ΟΙΝΟΥ.

Οσοὶ ἀμφιβάλετε, ἀπέλθετε γεύσασθε
καὶ ἴδετε ὅτι ἀληθὴ τὰ λεγόμενα.

„ΣΑΔΒΑΤΟΡ“

Μοναδική ἀλοιφή, πρὸς ἐντε-
λὴ ἐξολόθρευσιν τῶν κἄλων
τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν
πώλεται παρὰ τῷ κ-ρίῳ Ἰδαν
Καρλόβσκη.

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΙΣ

Σπεύσατε εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν
Θεσσαλονίκης (Καλέ-Μεϊδάν)
παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου
Βαλζάμου. Ἐκεῖθι εἴρητε παν-
τὸς εἶδους εὐρωπαϊκὰ ποτά,
χοιρομοῖρια, ἀριστα χαβιάρια, ὀλλανδι-
κὸν καὶ ἐγχώριον τυρόν, διαφόρων εἰ-
δῶν εὐρωπαϊκὰ καρικεύματα, π. χ. ἀ-
στακοῦς, καρδέλλες τόνους, μανιτάρια,
τουρσαῖς, κτλ. κοντὰ δὲ εἰς ὅλα καὶ
ΚΑΛΗΝ ΟΡΕΞΙΝ!!!

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ἀνιγγείλω
ταῖς φιλομούσαις κυρίαῖς καὶ δεσποσύναις
τῆς πόλεως Βάρνης ὅτι, ἀρτίως ἀφιχθεῖ-
σα ἐκ Παρισίων ἐνθα διήκουσα τὰ μα-
θήματα ἐνὸς τῶν κυριωτέρων τῆς πόλε-
ως ἐκπαιδευτηρίων, ἔλαβον δὲ Δίπλωμα
διδασκάλου πρώτης τάξεως, ἀναλαμβάνω
παραδόσεις μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς
κατ' οἶκον διὰ μιᾶς εὐκολοτάτης μεθό-
δου.

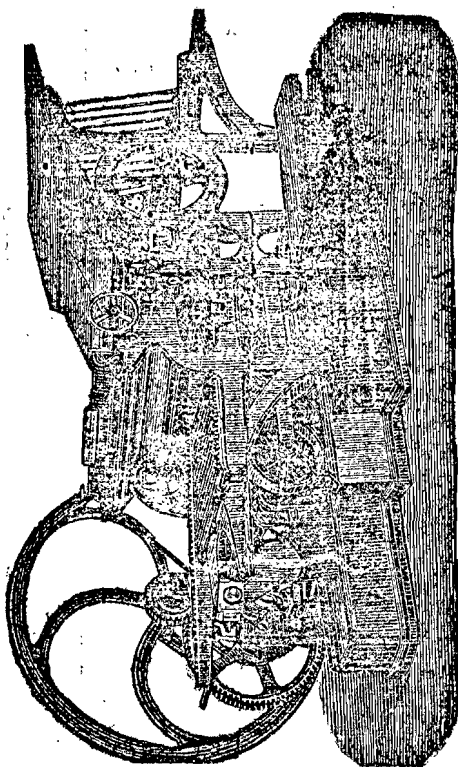
Αἱ ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἐκμάθησιν αὐτὴν
παρακαλοῦνται ὥπως προσέλθωσιν πρὸς
συνενόησιν ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ Α' τμήμα ὁ-
δὸς Παροῦσεβα ἀριθ. 448.

Μετ' ὑπολήψεως
ΡΑΧΗΛ' Β. ΣΑΜΟΥΗΛ.

ΕΥΕΘΝΙΑ
ΝΕΩΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΥ“
ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 53.

Εκτασις 25/10, ὅσοι τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων

Τὸ τυπογραφεῖον ἱμῶν κεκτῆται ἐκτετατὴν νεωτέρου συστήματος μηχανήν καὶ περλουμένην διὰ νεωτέρων καὶ ποικιλοτάτων χαρακτῆρων ἀναλαμβάνει πάσαν τυπογραφικὴν ἔργασίαν εἰς Βουλγαρικῇ, Ἑλληνικῇ, Γαλλικῇ, Ἰταλικῇ Ἀγγλικῇ Γερμανικῇ καὶ Σερβικῇ γλώσσῃ. Οἱ ἀδελφοὶ ἄρα ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν ἀγγέλων θανάτων, μνημοσύνων, γάμων, ἀρραβάνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκείνου φορηαῖς.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προεκλήτῃων, Ἐπισκεπτῃων, Διπλο-
τῶν, Λογισμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΝΟΛΟΧΕΙΟΝ

(HOTEL COMMERCIAL.)

Ἀπέναντι
τῆς
ἀστυνομίας.

ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σας

ἐν τῷ κέντρῳ
τῆς
πόλεως.

Μεγάλη ὁδὸς Ἀλεξανδρόφσκα.

ΕΝ ΠΥΡΓΩ.

ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΝΕΟΑΜΗΤΟΣ

ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΥΛΕΡΑ.—ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΕΤΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΥ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ, ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ, ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ — ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΦΟΙΝΙΕ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς
πυρκαϊᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίῳ ἐν
ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ
ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην
ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ
Τραπέζῃ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ
αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἐνεκα τῶν
ἐλευθερίων αὐτῆς ὥρων καὶ τοῦ συ-
στήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ
τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρ-
καϊᾶς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα
κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως εἰδι-
κῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ
τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ I. M. MABI Πράκτορι ἢ κ. Α. ΙΑΚΩΜΙΔΗ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελῶφ — Δοβριτς
Ἀμοιρ Βασιλείου — Καβάρνα

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασ-
σίων κινδύνων παντὸς εἶδους ἐμπο-
ρεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλό-
μενά ἢ δι' ἰστιοφόρου, ταχὺς κανο-
νισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέρον-
τες καὶ διατήρησις ἀσφαλιστῶν πο-
λὺ μετριάσμενη.

Ἀρμενὰκ Δαραπάν — Βαλτσίκιον
Ι. Ἀμοιρ Βασιλείου — Καβάρνα.